

[Mimi Jakobsen]

den opsparing – eller nedsparring, eller hvad man nu skal kalde det – er nul og niks sammenlignet med faldet i vurderingen af deres hus på 200.000 eller 300.000 kr.

Det, der er problemet med den opsparing, er det formuesvind, der er sket. Jeg snakker ikke om store formuer og formueskat. Jeg taler om, at opsparingsevnen og -viljen er totalt malplaceret, for man får ikke noget ud af den. Man kan bare se, at svindet er større end det, man har gået og glædet sig over at man kunne opspare eller nedspare, eller hvad man nu vælger at kalde det.

Det andet dybe problem i det her, synes jeg, er ikke at skaffe nogle øjeblikkelige økonomiske fordele til nogen. Jeg synes, det er udmærkede forslag, regeringen har bragt frem; de hjælper i en situation. Men problemet med tvangsauktionerne er for mig at se først og fremmest, at det kan give anledning til en ny tankegang hos folk.

Man hører rundt omkring, hvordan ejendomsrådgivere og sælgere sidder og diskuterer: Hvor meget indbo har du? Kan det betale sig at lade det gå på tvangsauktion? Det er nok den nemmeste måde at slippe ud af det her på. Det er en alvorlig tankegang, hvis det breder sig, og jeg fatter ikke rigtig, at en borgerlig regering ikke er mere bekymret over det, end jeg synes disse forslag giver udtryk for.

Hvis det breder sig rundt omkring, at man sådan temmelig køligt sidder og overvejer, om det er måden at slippe ud af sit hus på, at har man ikke for meget indbo, kan man såmænd lige så godt lade det gå på tvangsauktion – hele ideen om, at man svarer enhver sit! – kan ikke være noget, en borgerlig regering er ligeglad med. Det er meget vigtigt, at den opfattelse ikke breder sig, at sådan noget kan man bare tage, som det nu er.

Før i tiden var tvangsauktioner noget, som man med ulyst røg ud i, hvis nogen blev syg eller skvattede ned ad trappen eller der var dødsfald i familien eller arbejdsløshed. Hvis det går hen og bliver en ny spekulation hos folk, at man indtager det sådan i det almindelige tankeværk, tror jeg, at vi har nogle meget dybere problemer.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke statsministeren for besvarelsen.

I sin besvarelse kom statsministeren ind på den generelle økonomiske situation. Jeg mener, vi kan glæde os over, at der er sket nogle økonomiske forbedringer. At vi er gået fra høj- til lavinflationssamfundet, mener jeg er en klar fordel.

Vi ved også, at midt i 1980'erne lød formuleringen: Det går ufattelig godt. Forbruget steg alt for voldsomt, og da blev det nødvendigt med den stramning, vi fik både gennem skatte-reform og gennem kartoffelkur.

Men jeg mener, vi må erkende, at da vi lavede rigtige stramninger, skete det lidt for hårdt og lidt for hurtigt. Det tror jeg vi i dag set i bakspejlet må erkende. Kuren virkede, men den havde bivirkninger for tusinder af familier. Overgangsordningerne var ikke langvarige nok, og virkningerne af, at vi gik fra høj- til lavinflationssamfundet, har slået lovlig hårdt igen-nem.

Der er en række familier, der er kommet til at sidde hårdere i det, end jeg tror vi havde regnet med for nogle år siden. Og det er denne erkendelse, jeg nok synes regeringen har været for langsom til at få. Vi har fra Kristeligt Folkepartis side sammen med andre partier lagt megen vægt på at overbevise regeringen om, at vi altså står med nogle menneskeskæbner her.

Der er nogle, der er akut truede af en tvangsauktion. Der er nogle, som simpelt hen ikke har mulighed for at flytte. Det kan være et dødsfald, det kan være en skilsmisse, eller der kan være andre årsager til, at en familie må flytte. Men problemet er, at de familier simpelt hen ikke kan komme ud af huset på grund af det prisfald, som fru Mimi Jakobsen for et øjeblik siden redegjorde for. Der er familier, der så at sige skal betale for at komme ud af deres bolig, og det problem må der altså gøres noget ved. Og endelig er der nogle, som gerne vil blive boende i deres bolig, men byrden er for tung i øjeblikket.

De problemstillinger, jeg har nævnt her, er der taget højde for gennem de initiativer, regeringen vil tage, men hvor regeringen er blevet presset til det. Når den konservative ordfører og andre glæder sig over det, regeringen har gjort, vil jeg da nok sige, at det er os, der har presset regeringen til at gøre det, som kan tage del i den glæde, som ikke mindst den konservative ordfører gav udtryk for.